

[Justitsministeren.]

komme de ønsker, der ligger bag det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Det er klart, at man i justitsministeriet vil være opmærksom på de yderligere elementer i en forvaltningslov, der er fremdraget i det foreliggende forslag. Jeg finder imidlertid, at det er meget vanskeligt på det foreliggende grundlag at tage endelig stilling til, i hvilket omfang man bør søge at indarbejde bestemmelser også om disse forhold i det kommende lovforslag. Det må i denne forbindelse også indgå i overvejelserne, at de økonomiske og personalemæssige konsekvenser ved gennemførelsen af et lovforslag vil blive større, jo mere detaljeret man tilstræber at regulere forvaltningens sagsbehandling.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg vil finde det mest hensigtsmæssigt, at man ikke allerede på dette stadium i for høj grad binder det arbejde, der nu forestår i justitsministeriet med at finde frem til den i saglig og lovteknisk henseende bedst mulige udformning af en dansk forvaltningslov. Men jeg vil hilse forslag og ideer fra det folketingsudvalg, der vel skal behandle forslaget her, velkommen. Hvad enten udvalget slutter sit arbejde med en betænkning eller en beretning, vil udvalgets arbejde kunne være til nytte for justitsministeriets fremtidige arbejde.

Tastesen: Socialdemokratiet kan i princippet gå ind for, at vi skal have en forvaltningslov. Hensynet til befolkningens retssikkerhed har fået stigende betydning, efterhånden som den offentlige forvaltning får et stigende omfang. Vi skal undgå en udvikling, hvor den almindelige borger føler sig retsløs og afmægtig over for den offentlige administration. Derfor bliver vi nødt til igennem lovgivningen at sikre borgerne en ordentlig behandling fra de mennesker, som vi har sat til at forvalte de love, vi vedtager her i folketinget.

For at styrke borgernes retssikkerhed har vi igennem nogle år haft ombudsmandsinstitutionen. Herudover fik vi partsoffentlighedsloven i 1964, der for et par år siden blev udvidet til en lov om offentlighed i forvaltningen. Jeg er overbevist om, at både ombudsmandsinstitutionen og loven om offentlighed i forvaltningen har haft stor præventiv betydning, forstået på den måde, at den

faktiske eksistens af disse love har betydet, at personalet i den offentlige forvaltning udviser større omhu ved afgørelsen af de mange sager, de har til behandling.

Hvis vi nu her i landet styrer frem mod en egentlig forvaltningslov, således som man har gjort det i Norge og Sverige, vil det sikkert føre til endnu større påpasselighed ved sagsbehandlingen og dermed en udvidet trykthed for befolkningen.

Det glæder mig at høre, at justitsministeren er indstillet på, i forbindelse med revisionen af lov om offentlighed i forvaltningen i samlingen 1974-75, at fremsætte forslag om en forvaltningslov. Socialdemokratiet vil være med hertil, men vi kan allerede nu i folketingets retsudvalg starte en slags studiekredsarbejde for at foretage visse vurderinger af, hvor stort et omfang en sådan forvaltningslov skal have. Væsentligt i denne forbindelse er nemlig, at vi ikke gennemfører så stramme regler, at vi påfører den offentlige administration nye store og stigende omkostninger. Jeg ved ikke, om forslagsstillerne har gjort sig nogen tanke i den henseende. I øjeblikket synes tiden jo ikke at være inde til, at den offentlige administration skal gøres mere kostbar.

Vi må se at finde den rette balance mellem på den ene side at give borgerne en ordentlig service og bistand og på den anden side udvikle en smidig forvaltning, der ikke kvæles i bureaukrati.

Heldigvis er det allerede sådan, at vi i mange af de bestående love har klare regler for den administrative sagsbehandling. Vi har i øjeblikket et forslag til social ankestyrelseslov til behandling her i tinget, og om kort tid får vi forslaget om social bistandslov til behandling. I begge disse lovforslag er sigtet helt klart: borgerne skal have vejledning, bistand, begrundelse for trufne afgørelser og besked om muligheden for klageadgang.

Socialdemokratiet har stor sympati for de regler, der findes her i det konservative beslutningsforslag. Allerede på socialdemokratiets kongres i 1969 pegede vi i vort program på nogle af de regler, der nævnes i forslaget. Vi er altså parat til at gå med i et udvalgsarbejde og drøfte, om det vil være hensigtsmæssigt at tage alle de nævnte 8 regler med. Vi mener, at især bestemmelserne om begrundelsespligt og klageadgang